

держави у забезпеченні ефективної кадрової політики системи охорони здоров'я». 2015. Київ, 22 квітня. С. 54-56.

Ольга ПАВЕНЬСКА

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» THEU
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу THEU Олег ІВАЦУК

УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМИ ЗВ'ЯЗКАМИ В МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ

В процесі діяльності органів управління виникають різного роду відносини, які опосередковують пошук, збирання, систематизацію, обробку, передачу інформації. Інформація як сукупність будь-яких відомостей, даних, фактів про відповідні предмети, явища, процеси, відносини, події тощо, зібраних і систематизованих у придатну для використання форму, складає основу державного управління [1, с. 299]. Таким чином, за допомогою інформації реалізується зв'язок між суб'єктом і об'єктом, між керівною та керованою частинами системи управління.

Основу інформаційного середовища становлять інформаційно-телекомунікаційні системи, які забезпечують інформаційну підтримку підготовки і прийняття рішень у різних сферах суспільного життя, серед них й охорона здоров'я. Інформатизація сфери охорони здоров'я України забезпечує оптимізацію використання ресурсів галузі, підвищення якості, доступності та своєчасності медичної допомоги, підтримку прийняття ефективних управлінських рішень стосовно функціонування та розвитку системи охорони здоров'я.

За останні роки, у межах виконання проектів інформатизації охорони здоров'я було зроблено певні кроки щодо: покращення комп'ютерного забезпечення закладів охорони здоров'я; створено локальні мережі і корпоративні мережі обміну інформацією між медичними закладами; розвиток ІТ клінічної та навчальної спрямованості; впроваджено автоматизовані робочі місця медичних працівників, медико-статистичні системи, системи типу «Стаціонар» або «Поліклініка» зі створенням персоналізованих баз даних [4].

В частині інформатизації охорони здоров'я та інформаційного забезпечення галузі вітчизняними науковцями та практиками виокремлено наступні напрями:

- створення нормативної документації, що визначає уніфіковані вимоги до розробки і впровадження інформаційних ресурсів, а також порядку взаємодії суб'єктів інформатизації сфери охорони здоров'я;
- створення та оптимізація роботи стратегічних інформаційних підсистем

сфери охорони здоров'я України, структурованих щодо пацієнтів, ресурсного забезпечення закладів охорони здоров'я, медичних кадрів, ринку лікарських засобів та виробів медичного призначення; відкритих інформаційних ресурсів, що забезпечать безперешкодний доступ громадян до публічної медичної та медико-соціальної інформації;

- упровадження та інтеграція прикладних ІС, насамперед, систем електронного документообігу, АСУ службою ЕМД;

- сприяння розвитку матеріально-технічного забезпечення інформатизації сфери охорони здоров'я України, зокрема, каналів зв'язку;

- удосконалення методів та реалізація заходів щодо забезпечення захисту інформації відповідно до чинного законодавства;

- інтеграція до спеціалізованих національних та глобальних ІС [3].

Протягом останніх років прийнято Закон України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення», ряд підзаконних актів, якими було врегульовано діяльність електронної системи охорони здоров'я (ЕСОЗ) та інституцій, що мають її впроваджувати – Міністерство охорони здоров'я (МОЗ), Національна служба здоров'я України (НСЗУ), Державне підприємство «Електронне здоров'я» (ДП ЕЗ).

Також розроблено Концепцію інформатизації охорони здоров'я України. Відповідно до Концепції основними завданнями залишаються: забезпечення наявності своєчасної та достовірної інформації для державних інституцій, що беруть участь в управлінні системою охорони здоров'я, використання переваг обробки «великих даних» (Big Data) та інтелектуальних систем для прогнозування потреб охорони здоров'я, планування ресурсів в галузі; забезпечення інструментів для реалізації реформи фінансування охорони здоров'я та, зокрема, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення; залучення пацієнта до піклування про власне здоров'я, контролю якості отриманих медичних послуг за рахунок надання доступу до власних медичних даних та розпорядження ними.

Використані джерела

1. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления : учебн. Москва : Омега Л, 2010. 525 с.
2. Концепція інформатизації охорони здоров'я України. URL: https://moz.gov.ua/uploads/2/12639-pro_20190604_1_dod.pdf.
3. Концепція інформатизації сфери охорони здоров'я України на 2013–2018 роки. Клиническая информатика и телемедицина. 2013. Т. 9, Вып. 10. С. 148-154. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/kit_2013_9_10_24.pdf.
4. Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно- епідемічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України. 2014 рік. ДУ УІСД МОЗ України. Київ, 2015. 460 с.